

RUIS

DECEMBER 2007 - 34

MAANDELIJKE KRANT ROND NIEUWE (POP)MUZIEK
EEN GRATIS UITGAVE VAN (K-RAA-K)³ VZW
HEERNISLAAN 81 B-9000 GENT WWW.KRAAK.NET

METAPHON presenteert

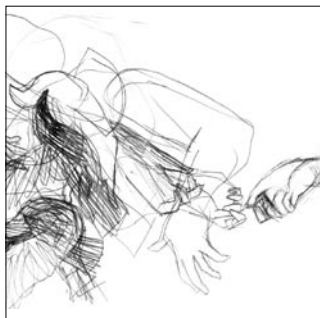

LIMPE FUCHS
CHRISTOPH HEEMANN
STEVE STAPLETON
22.12.2007 KC BELGIË

20u00, 11€/9€, Burgemeester Bollenstraat 54, 3500 Hasselt
www.kunstencentrumbelgie.com, www.metaphon.be

(K-RAA-K)³

RHYTHM SECTION +
FRED VAN HOVE

HEAR HERE NOW - CD

"In drie lange improvisaties dagen de muzikanten elkaar voortdurend uit. Het leidt tot drie erg verschillende resultaten, met nadruk op expressie in "Hear", op introspectie in "Here" en op muzikale catch in "Now". - DW, De Morgen

BAD STATISTICS

STATIC - LP

Een nieuwe groep uit Nieuw Zeeland! Bad Statistics zijn fanatieke drone improv rockers die springen tussen prog, kraut, minimalisme en Scandinavische doom.

BELGIE

múm

(ISL)

SUPPORT: SEABEAR (ISL)

www.kunstencentrumbelgie.com

★ c o n c e r t

9/12

múm

(ISL) > exclusief!

SUPPORT: SEABEAR (ISL)

múm new cd out: 'Go Go Smear The Poison Ivy' (Fat Cat / Pias) !
SEABEAR new cd out: 'The Ghost That Carried Us Away' (MORR / Konkurrent) !

14/12

TUSSLE

(US)

22/12

STEVEN STAPLETON (UK), **LIMPE FUCHS** (D) &
CHRISTOPH HEEMANN (D) *i.s.m. METAPHON*

31/12

NEW YEARS EVE 2007: (RE)MIXED PARTY #6

12/1/08

THE FLATLANDS COLLECTIVE (NL/IT/US)

feat. Fred Lonberg-Holm, Jeb Bishop, Frank Rosaly,
Jason Roebke, James Falzone & Jorrit Dijkstra

★ f i l m

15/12

28 WEEKS LATER / J. C. Fresnadillo (UK)

21/12

4 MONTHS, 3 WEEKS AND 2 DAYS / Cr. Mungiu (ROM)

★ p o d i u m

1/12

TOURNIQUET / ABATTOIR FERME

Stef Lernous, Joost Vandecasteele, Ragna Aurich, Kreng en Chiel Van Berkel

5-6-7-8/12

ANNA LOOG MONOTOON - Le Bjarne Riss Ensemble
op verplaatsing: Beurs BXL & Theatergarage A'pen

7/12

EINDELIJK ALLEEN / STEFAAN VAN BRABANT

Presentatie & warming-up: BAS TEEKEN (Cie DeKoe) - IWEIN SEGERS

25/1/08

GLANZEN / CIE DE KOE & LAMPE

SIEN EGGERS & PETER VAN DEN EEDE

BELGIE Kunstencentrum
Burg. Bollenstraat 54, 3500 Hasselt
011-22.41.61 belgie@skynet.be
www.kunstencentrumbelgie.com

Onze Belgische post is op dit moment hun grootste reclamecampagne ooit begonnen. In elke weekendkrant staan paginagrote advertenties, de televisie toont een filmpje dat een half miljoen euro zou gekost hebben, het straatbeeld wordt ingepalmd met baanaffiches ... De slogan luidt: "Wie anders?". De campagne paaft in eerste instantie de postbeambten en -bodes die zich iedere dag - door regen en wind - hard moeten inzetten. Maar een overheidsdienst met monopoliestatuut dat zichzelf promoot door te schreeuwen dat niemand anders het doet, vinden we op zijn minst wat inhoudsloos. Het Europees parlement besliste de voorbije zomer de vrijmaking van de postmarkt met twee jaar uit te stellen. 2011, in plaats van 2009, biedt De Post nog wat extra ademruimte. De druk is van de ketel en De Post wil nog wat hartjes winnen eer ze de open zee in moeten. In een reactie zegt Staatssecretaris voor Overheidsbedrijven Bruno Tuybens dat hij de campagne

volop steunt. "De liberalisering is geen positief verhaal voor de consument. Voorbeelden uit het buitenland leren dat de prijzen zichtbaar stijgen bij een vrije postmarkt." Is dit wel zo?

Zoek even op internet naar mensen die de posttarieven volgen en je komt snel uit bij de e-bayfora en bij dat ras horen natuurlijk ook de platenverzamelaars. In tegenstelling tot miniatuurtreinen en oud meubilair zijn vinylplaten en cd's vrij uniform en dus makkelijk te vergelijken. In België kost het versturen van een vinylplaat naar een Europese bestemming 7.80 EUR (niet prior/economy), in Nederland is dit 4,25 EUR, in Finland 5,55EUR, in Groot-Brittannië 5,75 EUR, in Duitsland 6 EUR, ... Stuur je in België een plaatje buiten Europa, dan komt het op 10,40 EUR. Een lp van de States naar Brussel sturen kost 7USD oftewel 4,8 EUR. Het is met andere woorden goedkoper om een lp van Seattle naar Amsterdam te sturen, dan van Brussel naar Amsterdam. We hechten dan ook niet zoveel geloof aan Tuybens zijn uitspraken. Wij merkten de afgelopen jaren vooral talloze prijsstijgingen en een nog steeds krampachtige, onverbeterde service van De Post.

Wie ons een beetje kent weet dat we ver staan van allereerste neoliberale modellen, we constateren enkel dat de posttarieven en de lage dollar een hypotheek leggen op eender welk Belgisch mailorderinitiatief. Kent u dat irritante radioprogramma Peeters & Pichal op Radio1 waarin het duo consumentenklachten onderzoekt? We zullen dan maar eens bellen zeker? - DD

Silver Apples Silver Apples (KAPP 1968)

Woorden: **Tommy De Nys**

Als er één plaat is die je altijd en overal kan meenemen, is het de debuutplaat van Silver Apples. Waar je dat album ook speelt – bar, woonkamer, concertzaal of kraakpand – mensen luisteren. Er zit duidelijk iets in de muziek van de Silver Apples dat de aandacht trekt.

Silver Apples ontstaat als duo in 1967 in New York. Voor Simeon Coxé (zang, keyboard) en Danny 'Dan' Taylor (drum) is het concept heel simpel, maar toch verrichten ze met hun idee pionierswerk: hun klank is die van een minimale rockgroep, maar wel gedreven door een hypnotische beat en scheve repetitieve melodieën. Op die manier anticipeert het duo zowel op de experimentele elektronische muziek als op krautrock. Ze drukken ook hun stempel op de latere indierock en dansmuziek waarop muziekfreaks enkele jaren later helemaal door het dak

zullen gaan.

Simeon bespeelt twaalf oscillatoren via zessentachtig knopjes. Met zijn handen, ellebogen en knieën bedient hij de lead- and ritmeoscillatoren, met zijn voeten zorgt hij voor de bas. De instrumenten bouwt hij deels zelf omdat hij zo de tonaliteit en akkoorden kan wijzigen. Het drumstel van Dan Taylor – die in 2005 overleed aan een hartaanval – telt dertien verschillende trommels, vijf cymbalen en nog een paar kleinere percussie-instrumenten.

In 1968 verschijnt Silver Apples' eerste gelijknamige album op KAPP records. De volledige plaat wordt op vier sporen opgenomen en het duo speelt in de studio nauwelijks anders dan wanneer ze live spelen. Voor de opnames worden bijna geen overdubs gebruikt en knip- en plakwerk is niet

aan de orde, door de beperkingen van de four-track. 'Amateurswerk', zo beschrijft het duo het opnameproces, want niemand kan hen bijvoorbeeld vertellen hoe ze hun microfoons best opstellen tijdens de opnames, zelfs hun eigen labelmensen hebben geen flauw idee.

De muziek op het album is op het moment van de release *du jamais entendu*. Het is op-en-top spacemuziek. Simeon maakt een geluidscollage die zowel simpel, meeslepend, hypnotisch en energiek klinkt. Silver Apples creëren innovatieve muziek met een aanzienlijk popgehalte. Je hoort non-esoterische tantra's, vermengd met harmonische en melodieuze gezangen. De teksten waren meestal gebaseerd op gedichten van een vriend, die beide leden dan bewerkten.

Na meerdere beluisteringen, zit je met een nieuwe collectie popsongs in je hoofd. De hoge oscillatoren klinken soms als een theremin en geven de muziek extra spanning. De bas werkt de trance in de hand en pingpongt met tegenritmes. Drummer Danny Taylor – die voorheen nog met éne Jimmy Hendrix in een groep speelde – verlegt zijn ritmepatronen van dansbare tribale naar gestoorde en tegendraadse beats. Hij stemt de drumvellen zelfs zodat zijn ritmes in harmonie staan met de akkoorden van Simeon.

Een van mijn favoriete nummers op het album en ook een absolute trance in je hoofd is *Program*. Er worden gewone radiosamples in de song gemixed, maar Silver Apples slagen erin om daar toch de perfecte geluiden bij te spelen waardoor het een fantastische track is geworden. Het is nog een bewijs van hoe fris en spontaan het duo op zoek gaat naar 'hun' geluid, want dat is wat hen net zo anders en goed maakt.

Silver Apples maken na dit debuut nog twee albums die zeker ook de moeite zijn om aan je collectie toe te voegen, maar laat je eerst volledig overtuigen door deze plaat. Het is ongetwijfeld een aankoop die je je nooit zal betreuren en een absolute aanrader om in de vroege uurtjes het niveau van een afterparty op te krikken.

GOD EN PREI

De goede heksen van **Spires That In The Sunset Rise** komen de Nederlanden weer betoveren met hun muzikale rites. Met zijn tweetjes deze keer én met de trein. De brandstapels van dienst zijn het State-X-festival in Den Haag op 14 december en de 4AD in Diskmuide op 15 december. Een kort gesprekje met Taralie Peterson.

Woorden: **Steve Marreyt** | Illustratie: **Mark Delong**

Hey Taralie, jammer dat we geen show konden doen deze keer. Ik kijk er wel al naar uit om jullie terug te zien. Hoe gaat het met jullie? Wat is er zoal gebeurd sinds het Pauzefestival vorig jaar?

Hiya Steve, fijn om je te horen. Alles goed hier. Kathleen en ik zijn onze nieuwe tour druk aan het voorbereiden en nieuwe liedjes aan het schrijven. Het was een druk jaar voor ons. In de lente hebben we een nieuw album opgenomen met Greg Weeks in zijn "Hexham Head"-studio in Philadelphia. In de zomer zijn we teruggekeerd om alles te mixen en een korte tour te doen aan de oostkust. Door het jaar heen speelden we ook gemiddeld een keer per maand in Chicago. Het album moet binnenkort uitkomen. Ik ben niet zeker wanneer precies, maar ik hoop ergens tijdens de komende maanden.

Opnemen met Greg Weeks moet wel een hele ervaring geweest zijn. Speelt hij ook mee op het album?

Ja, dat was iets wat Kathleen echt wou. Het resultaat is heel goed. De opnames hebben een levend gevoel. Greg hielp ons met het nummer "Java Pop". Je kan dat goed horen, want het is het melodisch keyboardnummer. Ik was iets simpels aan het spelen op het glockenspiet dat waarschijnlijk te vals klonk voor Greg en dus raadde hij het keyboard aan dat daar stond. Kathleen vond dat zoouoo goed dat het op de plaat zal verschijnen. Voor de rest is de muziek volledig de onze. De plaat zal *Curse The Traced Bird* heten en is ongeveer wat we vorig jaar op jullie festival speelden. Het voelt veel donkerder aan voor mij dan onze vorige. Ik hield erg van *This Is Fire*, maar toch is ons nieuwe album misschien het beste tot nu toe. Het is intenser en heeft meer open ruimtes en minder percussie. Het is in ieder geval beter opgenomen. Het zou zo tof geweest zijn mochten we onze vorige albums ook in echte studio's opgenomen hebben. Ik speelde altijd de drums in en dat was nogal lastig met onze *pro tools*.

Jullie gaan deze keer als duo op tour. Georgia blijft dus thuis?

Ja, ze heeft het te druk met school. We wilden echt op het festival in Den Haag spelen en dat viel in haar laatste examenweek. Ze wou ook wat rust na een zwaar semester, en touren is niet echt ontspanning! Maar we zullen haar missen, dat is zeker. Hier speelt ze nog steeds mee.

Wat me eraan doet denken: wat is er eigenlijk met het vierde Spireslid gebeurd?

Ons vierde lid was hoofdzakelijk onze drummer, maar zij is verhuisd naar Buenos Aires en is een andere richting ingeslaan. Ze opent er een yogacentrum. Ik denk dat ze echt behoefte had aan een nieuw hoofdstuk in haar leven en de dronkaards waarmee ze optrok in Chicago achter zich te laten. Ik mis haar heel erg. Ze is een zusje van me. Toevallig had ik haar gisteren nog aan de telefoon. Haar *business venture* klinkt echt intens. Toen ze in augustus nog eens op bezoek kwam, hebben we een reünieconcert gespeeld in Chicago, waarvan enkele mensen me achteraf vertelden dat het fenomenaal was.....!

Ergens in december vorig jaar heb ik trouwens nog de dvd gezien die jullie ooit gemaakt hebben als pubers. Het was in een tourbusje vol Finse hippies na ATP, dus helemaal heb ik het niet kunnen volgen. Ik herinner me vooral de band die erin voorkwam, die nogal klonk als The Shaggs.

Ja, de band klinkt inderdaad als The Shaggs meets Nina Hagen of zoiets ... Ik vraag me af wat je van de film vond. Heb je de plot niet begrepen? *See kitten and mitten meet, they realize they need "three kittens in a mitten!" and so decide to go to The Milk where they see "Trazy"*

and realize they must kidnap her for their band. They come to find out Trazy kinda likes bondage and it sorta works out for a while, they practice, they get the gig guy to come over ... He runs away, they get depressed, drink too much, and Trazy finally runs away. I think soon after this Kitten meets a "record producer" who is really creepily Trazy dressed as a man. They romance at the local Wendy's, they have gross sex (while Mitten is spying!) and Kitten gets pregnant and gives birth to 8 cabbage patch kids ... Then things get really bleak ... Mitten gets rid of "those devil babies!" and kitten gets really mad but then does forgive her and they get drunk. She has a series of bad dreams revealing some of her deep inner most fears, and wakes up realizing she must find her babies ... Mitten decides to help her this time and they go to the house to find the babies and with no luck and only despair they go to the train tracks and await the train ... See its simple...

Euhm. Okay, ik snap het min of meer, maar hoe krijg ik dat ooit vertaald naar het Nederlands? Misschien toch best nog iets anders vragen. Ik veronderstel, met een groepsnaam die refereert aan Baudelaire, dat je veel leest. Wat ben je momenteel aan het lezen?

Ik ben momenteel bezig in *Collapse* van Jared Diamond, een eerder educatief boek voor mij. Het gaat over oude beschavingen en alles wat tot hun ontstaan en verdwijning leidde. Gisteravond nog *To Catch the Big Fish* van David Lynch helemaal uitgelezen. Dat boek heeft me aangezet om te beginnen mediteren. Ik heb ook net *Conversations with God* uitgelezen van Neale Donald Walsch. Die kerel beweert dat de Heer neergedaald is tot hem met alle grote antwoorden. Heel grappig. Nogal zen.

Wat vond je van Inland Empire?

Ik ben in de bioscoop gaan kijken, wat ik zelden doe, maar ik vond het geniaal. Die film bleef maar door m'n hoofd spoken. Dat vond ik er ook zo fantastisch aan. In het boek vertelt hij hoe ze van bij het begin dat ze begonnen draaien helemaal niet wisten wat er van de film ging worden. Ze hebben alles ter plekke verzonnen en alles al werkend samen geplakt.

Ik heb de indruk dat steeds meer mensen weer teruggrijpen naar "het onverklaarbare" om zich aan vast te houden. Geloof je zelf in God?

Wel, ik heb daar van kinds af aan altijd ongeveer hetzelfde over gedacht. Instinctief is het voor mij niet onlogisch dat er een *unified presence of all* is en dat is dan God denk ik. Ik zie God meer als een soort noodzakelijke kracht of iets wezenlijks zoals het bestaan zelf. Meer dan een wezen dat oordeelt of zelfs over ons waakt en ons beschermt.

Ik vind het interessant dat je dat zegt. Zelf heb ik het nogal moeite om belang te hechten aan iets

ontastbaars, iets imaginair.

Ik heb een heel goed boek gelezen, *Dancing Wu Li Masters*, over het toepassen van fysica op oosterse filosofische theorieën. Daarin worden links getrokken tussen de godsvraag en wat er al bewezen is in de quantumfysica. Dat was heel leuk om lezen. Het probleem met het godsding is voornamelijk semantisch. Iedereen heeft een ander idee over wat God voorstelt en blah blah ... Ik snap wel dat wetenschap het Christelijke godsbeeld serieus ontkracht heeft. Ik vergeet altijd dat er nog mensen zijn die op die manier in God geloven. *Well shit what am I saying? Does this make sense?*

Well, i guess so. Misschien iets luchtiger? Je favoriete platen, eten, filmsterren?

Ok. Ik hou van de nieuwe Joanna Newsome. Maar even denken, de dingen die ik de laatste tijd het meest gedraaid heb zijn P.G. Six, Karen Dalton, Glenn Jones, Electric Wizard, Jandek, Fushitsusha, Yoko Ono, P.J. Harvey, C.O.B., E.S.G., Music from Bali, Gamelan, King Ubu, some childrens folk music, Robert Wyatt, Fursaxa ... Favorieten uitkiezen zou pijnlijk worden. Ik ga niet in op filmsterren. Ik denk dat ik niet eens de namen ken van mijn favorieten. De laatste tijd kijk ik vooral naar vreemde dingen, vooral uit Japan en Iran. Het is fantastisch hoe mijn vierjarige zoon zich stil houdt bij al die films waar hij niets van begrijpt, zolang er maar een kind in voorkomt. En voor eten: Ik ben helemaal weg van prei dezer dagen, *i love leeks, fry up some leeks!* Misschien niet m'n favoriete gerecht, maar alle gerechten zijn zo lekker als je er prei aan toevoegt. En wat denk je van gegrilde kaas met prei, sauerkraut en ui. *I love Kim Chees ... spicity ferments.*

Kim Cheese?

Kim Chee, niet Kim Cheese. Hahaha. Dat is Koreaans. Je neemt bijvoorbeeld kool, gember, paprika, look en rode pepers en fermenteert die. Het wordt klaargemaakt met andere knapperige groenten zoals wortels, knolrapen, radijsjes ...

Wat denk je van Cheese steaks?

Daar hou ik niet echt van. Haha.

Tot slot: Hoe zit het met je soloproject Tar Pet?

Tar Pet staat echt op een laag pitje. Ik heb enkele schetsen van nummers maar als ik de tijd had om alles eens op te nemen, zou ik dat zeker doen. Ik heb vorige winter een 8-tack recorder gekocht met de intentie alles eens vast te leggen, maar telkens ik eraan begin word ik door het een of ander onderbroken. Toch bestaat Tar Pet nog, want ik heb nummers en ik speel voor mezelf *and I love it*.

Spires That In The Sunset Rise spelen op 14 december op het State-X-festival in Den Haag en op 15 December in de 4AD in Diksmuide.

“WE INTERPRETEREN ONZE INVLOEDEN VERKEERD”

Om de een of andere reden groeide Finland een aantal jaar geleden uit tot het hipste muzikland van Europa. Liefhebbers van valse folklidjes, bosjams en elfjesmuziek kwamen meer dan ooit aan hun trekken. Een groep die daar los van stond is het experimentele rockcombo **Circle**. Dat de Finlandroes stilaan is uitgewerkt, heeft dan ook geen invloed op de groep. Hun releases volgen elkaar in steeds sneller tempo op, hun status wordt steeds groter.

Woorden: **Hans Vanderlinden, Steve Marreyt, Astrid Geysels** | Foto's: **Tuomas Laurila**

Al meer dan dertien jaar sleutelt Circle aan een eclectisch geluid dat zowat de hele geschiedenis van de gitaarmusiek beslaat. Zelf omschrijven ze hun muziek tegenwoordig als speedkraut. Dat neemt niet weg dat ze ook de paden bewandelden van de post-, prog- en spacerock, synth- en piano-minimalisme, punk én uiteraard alle obscure varianten daarvan. Met de introductie van cabaret- en heavymetalelementen in hun geluid, lijkt de groep voor de zoveelste keer een nieuwe adem te hebben gevonden. Wie het Finse gat in zijn of haar cultuur wil dichten, kan op 30 november terecht in KC België en op 15 december in De Vooruit, waar de groep de balzaal komt rocken in het kader van het Etoiles Polairesfestival. Een gesprekje met voorman Jussi Lehtisalo.

Pori

Hoe is Pori als stad om in te leven?

Pori is een goedbevolkte, kleine stad. Ik ben geboren in Pori, mijn familie en een groot deel van mijn vrienden wonen er. Mijn favoriete hockeyteam "Porin Ässät" speelt hier en Ekstro Records, mijn job, is er gevestigd. Ik heb geen plannen om Pori te verlaten. Ik voel me hier goed.

Is er een muziekscene aanwezig?

Ik weet niet of we echt kunnen spreken van een muziekscene in Pori, maar het is er wel relatief eenvoudig om samen te spelen met andere muzikanten. Tot nu toe hebben we altijd genoeg medewerkers gevonden voor onze projecten en mensen van verschillende sectoren kunnen hier gemakkelijk samenwerken. Maar ik kan natuurlijk enkel uit eigen ervaring spreken.

Denk je dat Circle ook buiten Pori of Finland zou kunnen zijn ontstaan?

Ik denk dat Circle niet gebonden is aan een specifieke plaats. Het leidt zijn eigen leven. En wij, die er deel van uitmaken, kunnen ons enkel maar verbazen over het succes van Circle.

Judas Priest

Hoe belangrijk is theater en cabaret voor jullie

liveshows?

Ik ben er zeker van dat Circle in de smaak valt en voor een plezierige noot zorgt in een of andere rockclub tegen middernacht. Wij zien onze liveperformances niet als theater of cabaret. Ons doel is om rituelen uit te voeren die voor een bepaalde stemming zorgen. In unieke omstandigheden en als de sfeer goed zit, raken we in extase. Om die toestand te bereiken proberen we onze volledige performance tot een collectief, verheven level te brengen.

Jullie liveshows lijken sterk beïnvloed door Judas Priest. Hoe zie je dat?

Ik zag Judas Priest toen ik een kind was in 1986 en herinner me een fantastisch concert. We vereren de muziek van Judas Priest allemaal, maar ik denk niet dat deze band enige invloed heeft op onze liveperformance. Ik heb zeker en vast een aantal overeenkomsten opgemerkt, zoals de outfit en het krijzen van onze zanger, maar deze overeenkomsten onderlijnen alleen maar het grootste cliché in de rock-'n-roll: *Plagiarize and be plagiarized* (Krypt).

Voor al het hardrockelement komt vaak en sterk terug, ook in jullie zijproject Pharaoh Overlord. Is dit jullie voornaamste invloed?

Circle heeft de cirkel echt rondgemaakt. We hebben onze muziek teruggebracht naar het tijdperk waarin we met onze heupen konden wiegen. Uit intellectuele overwegingen ben ik op zoek gegaan naar ervaringen in de meer experimentele en meer avant-gardistische wereld, maar de weidsheid van de wereld en de honger hebben de nederige man terug thuis gebracht.

Serieuze idioten

Hoe zou je de muziek zelf omschrijven?

Te voorspelbaar en tegelijk onvoorspelbaar.

Ben je, muzikaal gezien, beïnvloed door andere bands?

Ja, zeker en vast. Ik hou van muziek, ook van zogenaamde "beroerde" muziek. Onze grootste bron is de kunst van het fout interpreteren. We interpreteren onze invloeden verkeerd.

Binnen het muzikale vocabularium van Circle lijkt alles op elk moment mogelijk te zijn. Zit

daar enige (geplande) evolutie in?

Op dit moment bevinden we ons in een bijzondere situatie. Er zijn komische elementen en een soort van vrolijkheid op te merken in onze acties. Het gebruik van dit soort dingen vormt een enorme uitdaging in de elitaire muziekwereld. Laat me je een geheimpje verklappen: we gedragen ons misschien soms als idioten, maar we zijn in feite doodserius.

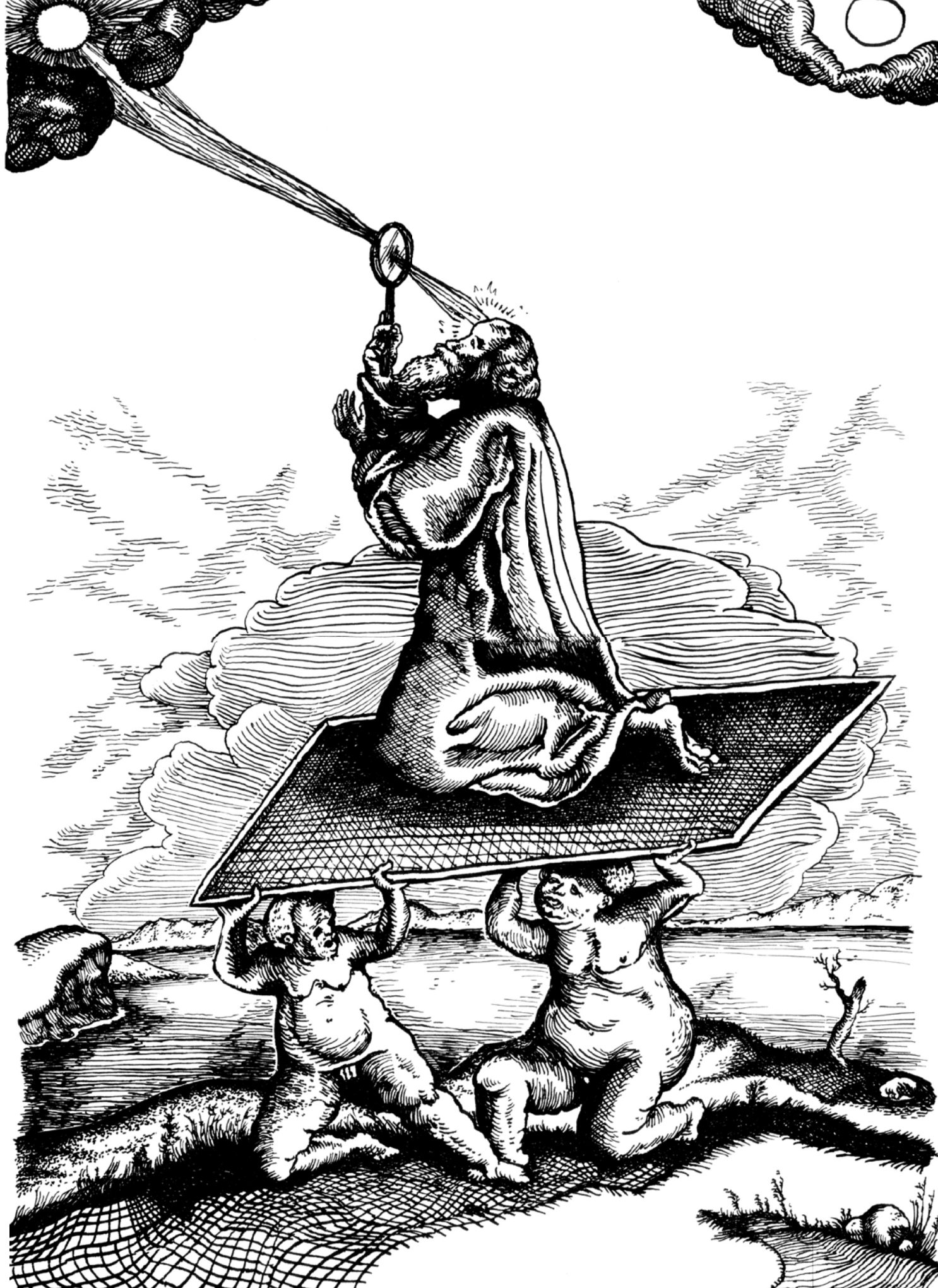
Onlangs kwamen jullie op de proppen met Sunburned Circle, een samenwerking met Sunburned Hand of the Man (The Blaze Game, Conspiracy). Hoe belangrijk is zo iets voor jullie?

Samen muziek maken, is voor Circle het allerbelangrijkste. Het geeft inhoud aan onze muziek. Ikzelf ben niet echt geschikt om muziek te produceren, maar mijn vrienden inspireren mij en hebben de gave om mijn slapend talent wakker te maken. Fysiek zijn we gelimiteerd, maar onze spirituele mogelijkheden zijn grenzeloos. Het is anders om te communiceren via muziek dan met onze beperkte woordenschat bijvoorbeeld. Als je een vriend echt wil kennen, speel dan een stukje muziek voor hem of haar of improviseer zelfs een beetje.

Wat is de relatie tussen Circle, Pharaoh Overlord en de andere bands waar leden van Circle in meespelen? Schrijf je muziek met een specifieke band in gedachten?

We zijn enorm beïnvloed door elkaar, zo sterk zelfs dat de verschillende projecten meer en meer op elkaar beginnen te lijken. Dat is goed omdat dit betekent dat we een herkenbaar geluid gevonden hebben in onze zelfexpressie. Het heeft echter ook een negatieve kant. Pharaoh Overlord werd opgericht omdat Circle – als improviserend monster – de minimalistische basis van zijn muziek volledig over het hoofd zag. Pharaoh Overlords missie was om deze basiswaarden terug te brengen. We schrijven geen muziek, we spelen enthousiast, met glinstering in onze ogen en genieten van alle dagen die we samen kunnen doorbrengen. We delen onze wereld met iedereen.

Circle speelt op 30 november in KC België in Hasselt. Ook op het Etoiles Polairesfestival in de Vooruit in Gent staan ze op het podium samen met het bevriende Magyar Posse.

“ONZE MUZIEK IS TE INGEWIKKELD GEWORDEN OM NOG DRONKEN EEN PODIUM OP TE KLIMMEN”

In-the-know metal-heads zijn al een tijdje vertrouwd met **High On Fire** uit Oakland en frontman Matt Pikes vorige band Sleep, maar sinds Blessed Black Wings in 2002 het daglicht zag, doken ook fans op buiten de zwarte kringen.

Woorden: **Bert Dhondt**

Illustratie: **Wouter Smeraldina**

Wie al een Sleep of High On Fireplaat beluisterde of Matt Pike en zijn heidens gevolg al live aan het werk zag, weet dat deze frontman een gedreven natuurtalent is met een eigen stijl die meer dan zijn stempel drukt op de bands waar hij actief in is. Het is dan ook geen toeval dat het leidinggevende muziekblad Rolling Stone Matt Pike heeft uitgeroepen tot een van de twintig beste gitaristen ter wereld. De frontman met de strot van een grizzly en de snelle vingers haalde de “New Guitar Gods”-lijst in de februari-editie van het blad. Pike werd er omschreven als de moderne versie van legendarische gitaristen: “*In a single power chord, Pike sounds like 10 Tony Iommi*” en Sleeps *Dopesmoker* werd er omschreven als “*Iron Man on killer weed*.” “We zagen die lijst en dachten bij onszelf: Wow, Matt is waarschijnlijk de enige die nog iedere maand amper zijn huur kan betalen en geen auto heeft”, lacht drummer Des Kensel.

Wat er ook van zij, de plaats in de erelijst van Rolling Stone bewijst dat High On Fire niet langer exclusief langharig tuig onder haar leger fans mag rekenen. Maar dat is geen reden voor de band om nerveus te worden. Kensel lijkt er integendeel opgetogen mee te zijn: “Toen de releasedatum van de nieuwe plaat en de toer dichterbij kwamen, kregen we behoorlijk wat enthousiaste reacties van mensen waarvan we dachten dat ze nooit onze muziek goed zouden vinden. Er lijkt meer en meer interesse te komen voor High On Fire. Dat is geweldig natuurlijk, want dat is waar we van droomden toen we nog kind waren. Niet dat we rockgoden wilden worden. Wel wilden we goeie muziek maken, mensen er naar laten luisteren en hen er zoveel van laten genieten als we zelf deden.

Eigenlijk zijn we best tevreden met de bescheiden hype die er momenteel rond onze groep hangt.”

Death is this Communion

Het eerste dat opvalt aan het onlangs gereleasede *Death is this Communion* is hoe de nummers aangepakt werden. Net zoals de muziek die High On Fire vroeger maakte, staat de plaat vol met beukende riffs, maar deze keer passen ze allemaal ook bijzonder goed ineens. “Ik denk dat dat het grootste verschil is. Er zitten soms echt wel catchy refreinen tussen, vind ikzelf. De manier waarop we nummers schrijven is beter geworden en het blijft allemaal veel beter hangen. Zoals bijvoorbeeld de titeltrack: ik denk dat het refrein iets is dat blijft nazinderen eens je het gehoord hebt”, aldus Kensel.

Een tweede karaktertrek die iedereen die een beetje vertrouwd is met HOFs werk direct opvalt, is Matt Pikes vooruitgang als zanger. Na Sleep, waar Pike alleen gitaar speelde, werd hij in 1998 in de rol van frontman geduwd, toen High On Fire ontstond. Het was pas na *The Art Of Self Defense* uit 2000 en *Surrounded By Thieves* uit 2002 dat hij beetje bij beetje zijn eigen stijl wist te ontwikkelen. Maar nog tot op *Blessed Black Wings* was Pikes rasperige huil moeilijk te begrijpen zonder het tekstboekje bij de hand te houden.

Die karakteristieke huil is nog altijd hoorbaar op *Death is this Communion*, maar zijn vaardigheden als zanger zijn er wel op verbeterd. Deze vooruitgang schrijft Pike volledig op het conto van zijn zijproject Kalas, de Bay Area thrashmetalgroep die Pike oprichtte met een paar oude vrienden. “Ik begon bij hen te zingen omdat ik dat eens wou proberen en het bleek achteraf een heel goede

oefening te zijn voor mijn stembanden. Mijn bereik werd groter, mijn ademhalingstechniek ging erop vooruit en ik kan nu ook veel langer een noot aanhouden. Mijn zang klinkt veel zuiverder en veel gevarieerder”, zegt de zanger.

Kalas was uiteindelijk geen lang leven beschoren en splitte na de release van een indrukwekkend debuut. De invloed op Matt Pikes zangtalent was wel definitief en is duidelijk merkbaar op de laatste plaat. Des Kensel bevestigt: “Matts periode bij Kalas heeft hem heel zeker geholpen meer zelfvertrouwen te krijgen tijdens het zingen. Daarom dat we in de nieuwe nummers veel meer gedurfd hebben en dat het ook heel anders beginnen klinken is.”

Valt deze nieuwe manier van zingen en het feit dat het trio intussen toch al op een respectabele leeftijd gekomen is nog te combineren met de liederlijke levensstijl waar de band eerder voor berucht was? Kensel benadrukt dat tijdens de opnames van *Death is this Communion* en de recente tours de teugels tegenwoordig wat strakker gehouden worden. “Min of meer toch”, grapt hij, of toch niet.

“Ik drink al niet meer voor ik het podium op moet en ik denk dat dat mijn speelstijl alleen maar bevordert heeft. En ook tijdens de opnameperiodes en in de studio doen we het wat kalmer en professioneler aan. Onze muziek is eigenlijk te complex geworden om nog dronken op een podium te klinken. We blijven natuurlijk nog altijd even hard feesten na het optreden, maar we proberen het allemaal wat professioneler aan te pakken. “*We have to earn our liquor now*”, besluit de drummer.

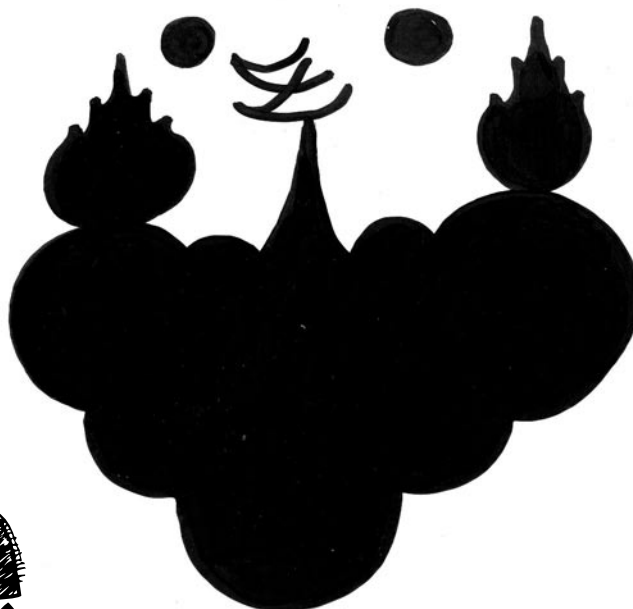
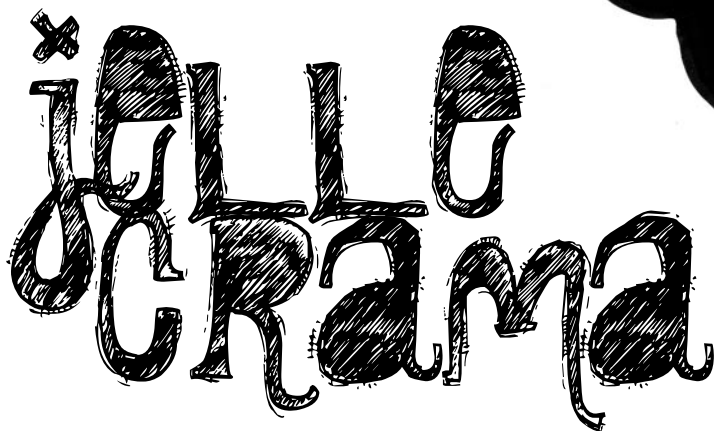
High On Fire speelt op 8 december samen met Pelican en Priestbird in de Brusselse VK en is beschikbaar na het optreden.

JOS STEEN

Tekening : **Wouter Smeraldina**

Jos Steen is goed op weg om eindelijk de status te verkrijgen die hem toebehoort. Met zijn rauwe bluesongs kan hij zich gemakkelijk scharen naast figuren als Little Howlin' Wolf en Seasick Steve. Na een arsenaal aan private cdr-releases verscheen op het Ultra Eczemalabel zopas de elpee "Music for Tape en Turntable", waarmee hij bewijst ook een voet in de avant-garde geluidskunst te hebben. Op 10 december speelt Steen in de Ancienne Belgique als support van Thurston Moore en Heather Leigh Murray. Een niet te missen avond.

jelle crama ontwerpt hoezen, affiches en flyers, runt de labels drama, puik en zeikzak, co-runt samen met lieven martens (pulsating in the eye, bread and animals) het shorty label en organiseert samen met een aantal vrienden concerten onder de death petrol vlag. als hij uit bed raakt tenminste.

(tussen maandag 8 en dinsdag 9 oktober 2007 mailde ik gedurende 24 uur heen en weer met jelle crama. weliswaar niet aan een stuk. op vraag van jelle zelf is dit interview een zo getrouw mogelijke weergave van onze mails)

woorden : Joeri Bruynickx
illustraties : Jelle Crama

in jouw grafisch werk maak je vaak gebruik van het over elkaar heen drukken van verschillende patronen. waarom kies je er juist voor om op deze manier te werken?

dat ziet er gewoon heel snel goed uit. ge kunt zo stukken van tekeningen verstoppen en heel uiteenlopende tekenstijlen in één beeld samen gooien. maar dat is eigenlijk iets wat ik nu niet meer veel meer doe. ben dat een beetje beu..

wat doe je dan wel nu?

daarin ben ik mijn weg nog aan het zoeken. maar het komt erop neer dat voor iedere laag die kan geëlimineerd worden, ik langer in mijn bed kan blijven liggen. ik kan er in feite niet veel over zeggen want ik ben een randdebiel in het omschrijven van dingen.

je maakt ook vaak gebruik van silkscreen. waarom? omdat dat flashy oogt?

zeefdruk biedt relatief goedkope mogelijkheden om reproducties te realiseren op kleine schaal. door het drukproces in eigen handen te nemen kan er ook volop geëxperimenteerd worden met dit drukproces zelf, want ik heb er af en toe nood aan om geen rekening te moeten houden met standaards.

amaaj, nu ik deze uitleg nalees, komt ie mij precies over alsof het zelf als een soort standaard antwoord ge copy-paste is...

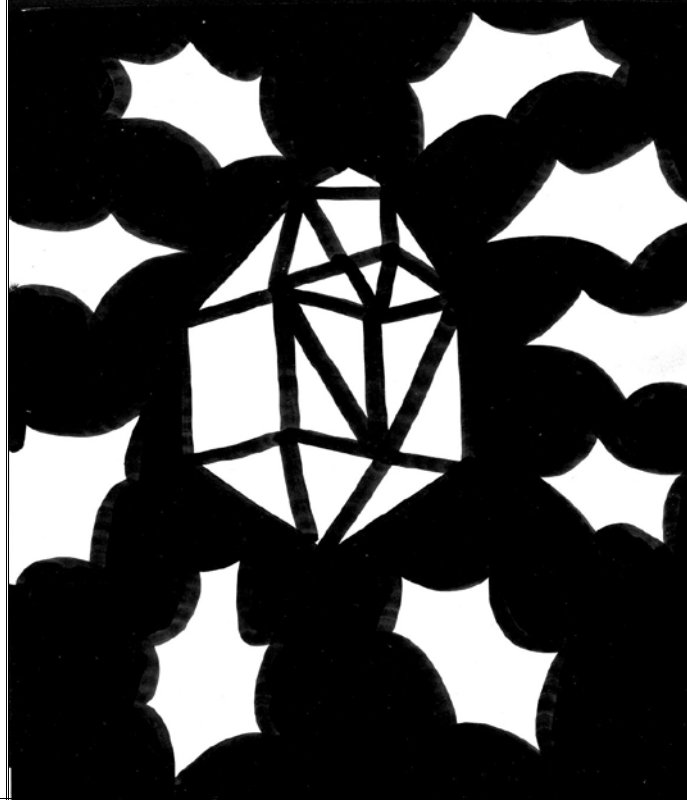
komaan jong, stel nu eens een boeiende vraag!!

ok. een goeie vraag: toen ik aan spencer clark (the skaters) vroeg waarom hij met een eigen label begonnen is, antwoordde hij: ach ja, zo heb ik meer tapes om te ruilen en moet ik zelf geen geld uitgeven aan nieuwe muziek. geldt dit ook voor jou?

het trade aspect is inderdaad een belangrijke drijfveer. maar weggeven is ook geweldig. zo heb ik afgelopen zat(t)erdag op het hard gaan fest een volledige release gratis uitgedeeld. hij was wel maar op 27 stuks. ik heb mijn eigen label(s) opgestart indertijd toen ik carlo stee- geen een ongelofelijke zeikerd vond en daarom geen hoezen meer voor zijn audiobot label wilde doen. maar carlo is een goeie kloot die simpelweg af en toe eens een stevige veeg op zijn oog moet krijgen. hard gaan. maar pas op: hij deelt er ook uit!

het positieve aan het feit dat er zoveel labels zijn en bijkomen is dat groepen hierdoor meer kansen krijgen om hun muziek te verspreiden en zich kunnen blijven ontwikkelen naar een eigen geluid. het is volgens mij belangrijk dat

de vele tussenfasen in dit zoeken ook kunnen gehoord worden en dat groepen zich niet specifiek moeten bekommeren om die ene goeie professionele release.

aan de andere kant volgen wel veel labels hetzelfde stramien en dat is enigszins spijtig. er mag gerust naar andere levels gestreefd worden. de endleseries (endleseries.com) is een simpel voorbeeld: zij vragen artiesten om een exclusieve track op te sturen en op aanvraag cutten zij een 10" lathe met uw selectie uit de lijst tracks uit hun archief. ik vind het geniaal dat zij het ding lathe uit de context halen van supergelimiteerde oplages.

zeg, hoe zit dat eigenlijk met present, die cdr die ge enkele jaren geleden hebt uitgebracht. daar heb ik nog 2 copiekes van die ik toevallig eergisteren teruggevonden heb. die cd vind ik nog altijd goed. dat is fantastische ochtendmuziek en ik zou graag willen weten of er een vervolg komt. of zijt ge daar niet meer mee bezig? mesglen is puik wel geïnteresseerd in een nieuwe release of een reissue van de eerste!

amaai, ik vind het straf dat gij u dat nog herinnert. dat is toch al een hele tijd geleden. ik heb wel een hele hoop tekeningen van die gasten liggen waarmee ik eens iets wil doen...

ah, ik ben benieuwd naar wat ge met die tekeningen gaat doen. de enige binnendeur in mijn huis hangt nog altijd mooi vol met bam in your face tekeningen van barbara plak*. het leger ventjes dat ze dagelijks tekent blijft ik fascinerend vinden.

barbara plak. ik kreeg een paar weken geleden nog drie grote tekeningen van haar opgestuurd. getekend met stiften die in het donker licht geven. ik schrik er nog regelmatig van als ik 's nachts ga pissen en langs die tekeningen passeer. de laatste keer dat ik in oostenrijk was (in de maand mei) bezocht ik haar en toen had ze de auto van haar ma vol geschilderd met robotten. ook langs de binnenkant: met wit krijt op die zwarte stoffen zetels. ze heeft sinds kort een relatie met een 45-jarige hardrocker (ze is zelf 25) en draagt nu altijd t-shirts van hem: status quo, slade, van die dingen.

misschien moeten we eens samen een tentoonstelling organiseren met werken van barbara en een hoop anderen.

euh: nog een vraag voor het interview: op de puik site staat dat je momenteel behangpapier ontwerpt. serieus?

amaj, grave griet!! die moeten we mesglen maar eens naar hier proberen te halen. seg, lieven en ik zijn momenteel aan het brainstormen over wat we volgend jaar gaan doen. logement, een organisatie die in antwerpen tentoonstellingen opzet, heeft ons gevraagd om het muzikale gedeelte in te vullen voor hun aankomende periode van januari tot juni. ze plannen een serie werkperiodes van 3 weken die iedere keer eindigen met een toonmoment. concreet betekent dit dat er een 7 tal optredens zullen plaatsvinden. we willen die optredens graag wat opentrekken door samenwerkingen te laten ontstaan en hier en daar enkele handicaps in te voegen. een beetje zoals het

accoustische death petrol fest van 2006 maar dan met nieuwe ideeën. één van de events zal bv een louter vocale editie zijn. hiervoor wilden we de blaastaal reporters nog eens uitnodigen maar nu zijn die fucking K3 mannen ons voor... anyway, denkt ge dat we op één van die optredens iets samen kunnen ineensteken?

ok. is goed. ik zal wat tekeningen verzamelen tegen dan. maar je hebt nog niet op mijn vraag geantwoord: klopt het dat je bezig bent met het ontwerpen van behangpapier?

dat heb ik op de site gezet omdat ik het n grapig toeval vond dat er ooit een aantal mensen tegelijk vroegen om behangpapier te maken voor hun huis. het één zal geplakt worden in een gang in antwerpen en het ander gaat naar neil young zijn badkamer. vorig jaar heb ik nog ééntje gemaakt voor het slim tarra project van extrapool in nijmegen. maar amaj, zag dat er slecht uit. en nu verkopen ze dat daar ook nog..

verdien je daar eigenlijk iets aan, aan het maken van hoezen en affiches, behangpapier? ikzelf sta nu een jaar op den dop en merk dat mijn uitkering serieus begint te zakken. dan stelt zich het dilemma: ofwel ga ik weer werken, ofwel ga ik zuiniger leven. voorlopig kies ik voor zuiniger leven.

noppes! nee, sommige mensen betalen wel voor bepaalde opdrachten en aan kleine labels van 16jarige kids vraag ik een percentage van de oplage die ik dan zelf kan traden of verkopen.

het ligt er ook maar aan hoe het label of opdrachtgever in elkaar steekt en of ik de opdracht zelf een beetje ok vind. ivm affiches en hoezen voor mijn eigen label: daar verlies ik alleen maar geld mee omdat ik de helft weggeef, de andere helft trade en de derde helft totaal niet verkoopt.

maar ik kan niet klagen want de rva, vdab en hulpkas zijn al ruim 5 jaar sponsors. zij hebben ervoor gezorgd dat er genoeg tijd was om te doen wat ik wilde doen zonder enige toegevingen. ik had eerder nood aan tijd dan aan geld. vorige week stuurden ze me nog een brief waarin stond dat ze mijn uitkering verhoogd hadden en of ik daar bezwaren tegen had. het ging echter maar over een euroke of 2. ze zullen daar op de administratieve dienst tijd over hebben zeker?

nu ben ik wel een jobke aan het zoeken om me wat in te dekken tegen mogelijke tegenslagen die zich kunnen voordoen als ik binnenkort uit mijn huis wordt gezet.

waarom wordt je uit je huis gezet?

het huis werd in juli verkocht en de nieuwe huisbaas vindt dat het er hier te erg uitziet en heeft schrik voor mogelijke controle. ik geef nu geen ongelijk want er gebeuren hier regelmatig onverklaarbare dingen met elektriciteit en dergelijke...

als je uit je huis wordt gezet en je hebt nog geen alternatief, dan mag je wel bij mij en mijn vriendin komen logeren tot je iets anders gevonden hebt, hoor. tis wel in vliermaal (limburg) dus ik weet niet of je het hier lang zal uithouden. zaal België in Hasselt is zowat het enige waar iets te doen is in de buurt. en in de living in tinnen. maar dat is toch ook alweer bijna een uur rijden.

jo man, dat is een heel ferm voorstel. maar ik ga toch eerst eens proberen zoeken in antwerpen. het enige probleem is dat ik een goede plek moet vinden om die volumineuze lading zeefdrukbenodigdheden kwijt te kunnen.

er is één of andere brecht. die kerel is nog jong. 17-18 jaar ofzo. hij wil in hechtel optredens opzetten in de living of garage van zijn ouders. en erik van krokodillenland belde vorige week om te melden dat ie in december een show ging doen in het krokodillen repetitiekot. er zit potentieel in limburg!

goed zo. nog een vraag: wat ik cool vind aan de puik catalogus is dat er een hele reeks releases opstaan die enkel de datum bevatten van de opname en niet de uitvoerder. ik denk dat ik op die manier al een tape met live opnames van frozen corpse en één van pulsating in the eye heb gekocht. waarom doe je dit: tapes uitbrengen zonder te vermelden van wie de muziek is?

zijt ge zeker dat er op puik een tape is verschenen met live opnames van frozen corpse? al hun releases op puik zijn "officiële" releases en de groepsnaam staat ook op de tape.

anyway, laat de mensen maar voor zichzelf uitmaken of ze wat ze te horen krijgen op die naamloze cassettes goed vinden of niet. en of ze kunnen horen welke groep het in feite is. en of de groepsnaam hun luistergenot beïnvloedt of niet. soms zijn die cassettes goed, soms zijn ze ranzig slecht en staat er enkel een veel te lo-fi opgenomen en ongemonteerd overblijfsel op van wat eens een aangename avond is geweest. op ebay trekken ze zich daar toch niks van aan en ik amuseer me te pletter.

ik ga mijn pc afsluiten voor vandaag. lang genoeg achter dat scherm gezeten. ik heb nog twee vragen voor u morgen en dan zijn we klaar met dit interview. is jouw adres begijnenstraat 52? dan stuur ik jou wat spulletjes op. slaapwel.

ja dat is mijn adres. 2000 antwerpen. nog vragen?

ja: maak je eigenlijk zelf nog muziek? het laatste wat ik van jou gehoord heb moeten dingen van mottige del en een konvooi op invated geweest zijn.

aj, ik heb nooit zelf muziek gemaakt en een konvooi werd uitgebracht op druktapes. wat nog grappig is aan een konvooi is dat we bijna in finland hadden opgetreden. we waren uitgenodigd voor een festival in helsinki en een extra show in turku maar omdat een konvooi eerder een stel zatse aanstellers was ipv een serieuze groep, beschikten we niet over de nodige capaciteiten om onze tickets op tijd te boeken vooraleer de prijzen de hoogte inschoten.

tja

oh ja: invated heeft indertijd zijn 1000 release gevierd door een gepikte opname uit te brengen van erwin schizoid, de huidige w. ravenveer, en mij. maar die telt niet mee, want diefstal = bootleg. de cover was anders wel hilarisch, haha!

zeg jelle, ik herlas zojuist de mails die wij gisteren naar elkaar gestuurd hebben en merk nu pas dat ik een paar keer naast jouw vragen heb geantwoord. dus nu antwoorden OP de vraag

ipv ernaast: ivm logement voorjaar 08: jij vroeg om een optreden in elkaar te steken en ik heb geantwoord dat ik voor tekeningen zal zorgen :) wat ik eigenlijk bedoel is: wat ik graag zou doen is dat ik tekeningen (van oa barbara) tentoon stel bij een concert dat jij (al dan niet samen met lieven) organiseert. zoals ik al twee keer voor death petrol heb gedaan dus. zie jij dit zitten?

ja, ik dacht al dat jij de tekeningen ipv muziek bedoelde om bij een van onze optredens te plaatsen. maar voor dit logement ding had ik in gedachte, sinds we zelf al op een eerder visuele expo zitten, dat we misschien wat mensen konden samen zetten op één avond zodat de combinatie ervan het gegeven 'optreden' een andere richting uitstuurt. ik weet niet of ge nog contacten hebt met personen met een handicap die het zouden zien zitten om hieraan mee te werken. misschien past dit perfect in de vocale avond?

er kan ook projectmatig gewerkt worden aan een voorbereiding ipv enkel iets op de avond zelf te doen. er is in ieder geval een ruimte die beschikbaar is en als alles goed komt met de subsidiedossieren ook een budget. de achterliggende idee om mensen met een handicap te tonen en laten zien dat ze anders zijn is voor mij minder belangrijk dan hetgeen ze daadwerkelijk brengen. ik hou van stemklanken die iets teweeg brengen en had gehoopt dat jij misschien zou kunnen helpen om aan iets samen te werken met mensen die voor u al wat vertrouwd zijn.

ik zal eens polsen of er mensen zouden geïnteresseerd zijn om hieraan mee te werken. maar barbara naar België halen lijkt mij uitgesloten. barbara is bij mijn weten nog nooit buiten haar dorp geweest en heeft ook niet de minste intentie om hier iets aan te veranderen.

iets anders: komt er eigenlijk nog een dramarama deel twee?

er zal voorlopig geen dramarama meer komen en moest dat toch ooit nog eens gebeuren dan zal het onder een andere naam zijn.

latex parking is afgelast nadat wietske en ik lieven eens niet hoorden thuiskomen van zijn werk (parkingtoezichter btw)... anyway, 2 en 3 november, het weekend dat LP zou doorgaan zijn, komen er in zaal België toch nog enkele groepen die normaal gezien op het festival hadden gestaan. dus ik zou zeggen: ga zeker non-horse, auk theatre en pax titania checken. ze hebben er dat weekend ook wat geldgroepen bij gepropt maar die heeft alleman al tig keren gezien.

ik zal het onthouden. tot slot: wat wou je vroeger later worden?

op tijd komer

Drones

De Zweed **BJ NILSEN** laat je met *The Short Night*, zijn vierde album op Touch, kort door Europa rondreizen. Op een aangename manier laat Nilsen zijn "ambient" muziek ontwikkelen waarbij serene elektronische drones - vaak gemaakt met oude synthesizers - gecombineerd worden met fieldrecordings uit Zweden, IJsland en Engeland. Het is duidelijk dat het vele werk, o.a. een intense samenwerking met Chris Watson en cellist Hildur Gudnadóttir, Nilsen heeft doen evolueren. Het album voelt evenwichtig en uitgaand aan. De overheersende sfeer van de plaat is donker, soms durft er zelfs een tintje industrial opduiken. Maar zelfs al gaat het er hard aan toe, het wordt nooit hardhandig. Er wordt altijd een melancholisch en esthetisch "mooie" kant in de composities geweven.

Ook Gabriel Hernandez, ofwel **GOGOOO** verwerkt fieldrecordings met elektronica op zijn debuutalbum. Hernandez bespeelt subtiel en taktvol zijn gitaar, melodica en computer en verwerkt stukjes melodie en "gevonden" geluid in zijn korte nummers. Waar BJ Nilsen op alle vlakken voor donker drama gaat, daar is Hernandez eerder knutselend en koddig. Leuk album maar misschien net iets te licht.

Nonvisualobjects is een vrij nieuw label uit Wenen dat zonet drie nieuwe releases uitbracht die we ruwweg kunnen classificeren onder het genre microsound. Het duo **IGNAZ SCHICK EN DAWID SZCZESNY** zoekt een zekere harmonie tussen melodische texturen, crackles, *high end static* en akoestische instrumenten. Daar slagen ze vrij goed in, met Schick op laptop en Szczesny op platendraaier, "objecten" en *sine waves*. De opnames bezitten een improviserend karakter en de verkenning van die grensstrook maakt *The View Underneath* tot een zeer genietbaar album. **TOMAS PHILIPS'** cd *Drink, deep* moet een eerbetoon zijn aan een herwerking van de emopunkgroep Rites of Spring die midden jaren tachtig tot de Dischord Recordscene behoorde. Alle brongeluiden, met uitzondering van een piano, is volgens de hoesinformatie afkomstig van originele mastertapes van ROS. (We geloven er eerlijk gezegd niks van: Nasaopnames van de planeet Saturnus komen nog eerder in de buurt.) Hoe wel het concept wat vreemd overkomt, is *Drink, deep* een mooi album - waarbij vooral het eerste van de twee delen van het album boeit - met fraaie spooky ambientcollages. Het meest digitale van de drie klinkt **STEINBRÜCHELS** *<false>*, een cd die gebaseerd is op het door de surrealisten uitgevonden Exquisite Corpse spel. De cd documenteert de installatie die Steinbrüchel maakte voor

een Zwitsers kunstencentrum waarbij een achtkanaalsgeluidsinstallatie getoond werd samen met videowerk van Yves Netzhammer. Wat je hoort is een soort microtonale ambient met vervormde glitches.

ROBERT ASHLEY bracht zonet twee nieuwe cd's uit: *Now Eleanor's idea* en *October 25, 2001*. Hij is een Amerikaanse componist die vooral bekend werd met zijn theaterwerk en opera's. Ook *Now Eleanor's idea* is operawerk waarin vier verschillende stemmen hun kijk op de gebeurtenissen geven. We raakten er eerlijk gezegd amper door. Het album met **WALTER MARCHETTI** is ook niet makkelijk. Het betreft hier een liveopname uit 2001 waarbij Ashley de Italiaan Marchetti uitnodigde voor een uniek concert op Amerikaanse bodem. Toch opletten: het zijn eerder afzonderlijke werken dan een echte samenwerking en de eerste lp was reeds voordien uitgegeven op cd door Alga Marghen.

Afsluiten doen we hier met een nieuwe release op Phil Niblocks XI label. **DAVID WATSON** maakte op Niblocks uitnodiging een dubbel-cd met doedelzak (cd 1) en gitaar (cd 2). Watson is natuurlijk niet de conventionele doedelzakspeler met geruite kilt, maar haalt uit de zak van geitenvel intense drones. De eerste cd bevat zowel multitrack als liveopnames van een ensemble en zijn behoorlijk indrukwekkend. De tweede cd is een oude, opgekuiste opname van ouder gitaarwerk van Watson en is misschien wat ongelukkig gepresenteerd. Hij voelt aan als een aanhangsel. -DD

BJ NILSEN "THE SHORT NIGHT" (TOUCH) CD ★★★★★
GOGOOO "LONG, LOINTAIN" (BASKURA) CD ★★
IGNAZ SCHICK & DAWID SZCZESNY "THE VIEW UNDERNEATH" (NONVISUALOBJECTS) CD ★★★★★
TOMAS PHILIPS "DRINK, DEEP" (NONVISUALOBJECTS) CD ★★
SCHURER > STEINBRÜCHEL "<false>" (NONVISUALOBJECTS) CD ★★
ROBERT ASHLEY "NOW ELEANOR'S IDEA" (LOVELY MUSIC) CD ★★
ROBERT ASHLEY & WALTER MARCHETTI "OCTOBER 25, 2001" (CHOOSE) 2LP ★★
DAVID WATSON "FINGERING AN IDEA" (XI) 2CD ★★★★★

Fear Falls Burning is het hallucinogitaarproject van Dirk Serries. Zijn muziek weergalmt de grootmeesters van de ambientmuziek en de hoogdagen van de dronemetal. De laatste drie jaar verraste hij menig muzikliefhebber met releases op Tonefloat, Conspiracy, Equation en Auf Abwegen. Zijn samenwerking met Birchville Cat Motel en Nadja zetten zijn status nog eens extra in de verf. Op 4 december kunt u de ma gaan bewonderen in De Kreun in Kortrijk.

THE NECKS - Townsville (cd)

Het nieuwe album van het Australische trio The Necks. Wellicht niet zo baanbrekend als de voorganger *Chemist* (wat een studioalbum was), maar een sterke liveopname, waarin weer eens getoond wordt hoe meesterlijk ze omgaan met de essentie van klank in hun piano/bass/drumopstelling. Ego's spelen hier absoluut geen rol, waardoor de drie muzikanten volledig op elkaar inspelen en er een prachtige symbiose.

RHYS CHATHAM - A Crimson Grail (cd)

Een liveregistratie van zijn magnus opus, een suite geschreven voor vierhonderd elektrische gitaristen. Gebruik makend van de natuurlijke reverb van de kathedraal, voert de invloedrijke Rhys Chatham (denk maar aan Swans, Sonic Youth, Glenn Branca, etc.) zijn vierhonderd apostelen doorheen een dik maar bijzonder mooi klanktapijt van repetitieve gitaarmotieven. Adembenemend.

FRIPP & ENO - No Pussyfooting (cd)

Over dit album zou ik wellicht uren kunnen doorbomen. Ik grijp er minstens één keer per maand naar terug. Het is de moeder van alle gitaardronealbums en voor mij persoonlijk dé ultieme inspiratiebron. Essentiële kan bijna niet!

THE NÀU ENSEMBLE - The Eternal : Variations on Joy Division (cd)

De enige twee albums van Joy Division blijven mijlpalen. Als oude new waver zou ik heiligschennis roepen wanneer men de songs van JD zou coveren, maar deze hoogst originele variatie is wel een aanrader.

THEO TRAVIS - Slow Life (2lp)

Een prachtige, luxeuze uitgave op vinyl door de Nederlandse vinylspecialist Tonefloat. Gongfuitist Theo Travis soleert hier op een zeer ingetogen manier tegen een achtergrond van frippertronicsachtige delays en modulaties. De perfecte winterplaat.

TOP 5

Foto: Steven Verhoeven

Psych

10 jaar **STONE BREATH**, dat wordt gevierd met het heruitbrengen van het debuut *Songs Of Moonlight And Rain*, aangevuld met wat bonusmateriaal. Ook al mag Stone Breath zonder twi-
fel tot een van de voorlopers van de huidige nieuwe folk-
beweging gerekend worden, op *Songs of Moonlight and Rain* gaat het er heel wat minder frivol aan toe dan wat we de laatste paar jaren gehoord hebben. Met *sounds of earth made from weed, bone, steel, breath and skin* zet spilfiguur Timothy Renner een meeslepend geluid neer dat veel donkerder en haast spookachtig is vergeleken met veel nieuwe artiesten en ook veel authentiek klinkt. De invloeden van Stone Breath komen daarbij zowel uit Britse folk als uit de Amerikaanse traditionele muziek. Een verge-
ten parel die meer dan de moeite loont terug op te blinken.

Met een set van meer dan anderhalf uur wist **JACKIE-O-MOTHERFUCKER** tijdens hun recente passage in België het uithoudingsvermogen van het aanwezige publiek danig op de proef te stellen. De opluchting was dan ook navenant toen we merkten dat ze met deze *Valley of Fire*-maar een kleine 40 minuten van onze tijd vroegen. Niet dat JOMF zo'n slechte groep is, maar het kwintet uit Portland is in het verleden al met wisselende resultaten naar buiten gekomen. Hun eerste album sinds 2005 lijkt dit keer volledig de *krautrichting* uit te gaan die Ash Ra Temple en Amon Düül vele jaren geleden al opgingen. Afwisselend putten ze op andere momenten ook nog uit klassieke Amerikaanse folktradities. Samen klinkt het best wel en *Valley of Fire* is een dan ook behoorlijk resultaat van een soms wispelturig presterende groep.

Heru is een heruitgave van het derde **LAMP OF THE UNIVERSE** album dat in 2005 enkel op cd-r uitkwam. Dat het meer dan de moeite loont om dit stuk muziek meer dan twee jaar na datum opnieuw heruit te brengen, bewijst dit Nieuw-Zeelands duo hier meer dan een uur lang. De eerste drie kwartier van Heru worden ingevuld met een aantal lange raga's die een heel erg meditatieve sfeer uitademen. Naar het einde toe worden de sitars en tabla's even langs de kant geschoven, komen drums in de plaats en glijdt Heru geleidelijk over in esoterische krautjams waar een mens zijn geest al eens zou op verheffen. Lamp of the Universe luisteren heeft heilzame neveneffecten! Voor uw winterdepressies en andere lichamelijke seizoensgebonden kwaaltjes! - BD

STONE BREATH - SONGS OF MOONLIGHT AND RAIN CD (SOME DARK HOLLER / HAND EYE) ★★★
JACKIE-O-MOTHERFUCKER - VALLEY OF FIRE CD (TEXTILE) ★★½
LAMP OF THE UNIVERSE - HERU CD (ASTRAL PROJECTIONS) ★★★½

Incest Records

Nieuws uit Nederland en België. Laten we starten in Nijmegen. Daar zorgde Extra-
pool, in samenwerking met het Oostenrijkse Transacoustic Researchlabel, onlangs voor een op-
merkelijke release van de Weense beeldend kunste-

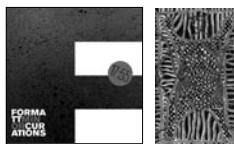
naar **ELFRIEDE**. Elfriede stuurde 34 tekeningen van hem naar 34 geluidsartiesten om er twee minuten durende composities bij te maken. Onder die 34 artiesten bevinden zich ondermeer Phil Niblock, Hitoshi Kojo, Jörg Zemmmer en nog een hele resem weinig bekende artiesten. *Sounddrawing* is een grappige release met hier en daar enkele opmerkelijke tekeningen en geluiden. Beetje Dick Bruna voor *art wankers* wel. Kunstpipo's van een ander slag en vaker door onze boxen galmend dan vorig kunstwerkje zijn het Helbaardgelieerde kelderkrautduo **MEAN MOTION** uit Den Haag. Op hun debuuttape, netjes gezeefdrukt in ware Helbaardstijl, horen we Manuel Padding en Christelle Gualdi lekker weggroeven op geïmproviseerde drum/tx/bas/synthpartijen. Het ene moment komen de bindende krachten van het duo al wat beter uit de verf dan het andere, maar toch geeft deze tape blijk van een creatief ethos dat aan het begin staat van een boeiende ontwikkeling, die ons doet water-
tanden naar volgende releases. **KOSMISCHE KEUTERBOEREN** is dan weer een Gents duo dat pas met een opmerkelijk tapedebuut op de proppen kwam. Op de ongetitelde eersteling niets dan uitgepuurde nois-
y drones, botte geluidsmagie en effectknutselwerk. Denk aan een subtiele combinatie van Zweistein, Ma-
chinefabriek en een willekeurige hippe Amerikaanse droneband. Verschenen op het uitstekende microla-
bel Eat The Sun van Ernesto Gonzalez. Ook nieuw in Gent is het Smeraldina-Rimalabel dat als eerste cd-r uit-
gave koos voor het trio **RYAN JEWELL/REUBEN RADDING/NATE WOOLEY**. Laidback free improv op hun *Rift*. Nergens wordt het echt indrukwekkend, maar dat geeft ook niet. Die jongens kunnen daar ook niet aan doen. Het zijn misschien kalme jongens. *Rift* is een beetje bas, beetje gepiep, trompetje, een beet-
je pssswsswwssssss en veel stilte. Een evenwichts-
oefening dus. Leuk om je vrienden mee te imponeren of na een avondje wegzakken in het literair salon. Om toch maar weer naar de Vlaamse cassettescene te gaan, wijzen wij ook graag op twee recente uitgaves op het Sloowtapeslabel uit Stekene. In de Ruiseditie van oktober verscheen al een lovende recensie over het Visitationsalbum op Time-Lag. Met **ATTAR CUPS** verbreedt dit psychedelisch folkcombo met Drona Parva en A Sparrow. De s/t tape van deze groep trak-
teert ons op progressieve kosmische dronelfolk. We wilden bijna bij voorbaat gaan geeuwen wegens de overload aan dronegerichte folkreleases die bijna allemaal hetzelfde klinken, maar Attar Cups maakt wel degelijk het verschil. De onvermijdelijke *ghostly chants* zitten overal op de juiste plaats en gedurende de volledige lengte van deze cassette wordt je mee-
gezogen in een zware hippiemist die pas helemaal tot je doordringt als je tapedeck met een zware klik het einde van de reis aangeeft. Meer fijne waren op het Sloowlabel in de vorm van *Een Duivelse Zak Is Nooit Gevuld* van **HELLVETE**. Dit soloproject uit de Funer-
al Folkstal bewijst zich steeds meer als opwindende livesensatie, maar laat met deze tape ook horen dat hij in zijn homostudio een kruising probeert te vinden tussen Steven R. Smith, Manuel Götsching en Arvo Pärt. "Een Duivelse Zak" is alvast een voorsmaakje van de op til staande lp-releases op Sad Coven (split met Pocahunted) en een debuut-lp op het (K-RAA-K)³-label. Nog een cassettebespreking om het af te leren. Zijn recentste uiting van Lieven Martens zijn fetisj voor dolfinen en esoterie, **DOLPHINS INTO THE FUTURE**, moet zowat het hoogtepunt vormen in zijn persoonlijke discografie. Hoewel we de estheti-

LE BONHEUR_

EPICERIE AUDIO VISUELLE

the place for conter
cultural and outer limit
contemporary creation
music
video
lp 33tours
cassettes
books
art
gallery
concert hall

196, rue Antoine Danseart - 1000 Brussels
32(2)511.64.14 - open : mo-sa : 11.30 - 19.00
thierry@lebonheur.net - www.lebonheur.net

sche beginselen van deze jonge kunstenaar niet
altijd even goed kunnen volgen en we ons toch
echt moeilijk kunnen voorstellen dat ironie hem
volledig vreemd is, laat deze cassette een muzi-
kant horen met een duidelijke visie en een geluid
waaraan gesleuteld is. De flarden gekke synth- en
delaymeditaties fungeren op deze tape als ware
openbaringen. Binnen twintig jaar gereissued als
cult classic! De terugkeer van elektronica vertaalt
zich in België in het wezen van Formatt. 2007 was
een druk jaar voor de Kempense elektronica *wiz*
Peter Smeekens. De three inch Minor Curations
- de vijfde release van zijn hand die dit jaar ver-
scheen - bevat één stuk van een goeie twintig mi-
nuten. In tegenstelling tot de berekende, cerebra-
le brokken geruis, geklik en gepiep die nog steeds
het gros van het genre lijken uit te maken is dit
eerder frivole, speelse microsound. Smeekens
tovert glasachtige, zingende en rinkelende klan-
ken uit zijn apparatuur en dwingt het geluid met
verbazend gemak in allerlei onmogelijke kronkels
en bochten. Met zijn zijn plotse wendingen en or-
ganische opbouw is Minor Curations nooit verve-
lend, maar vaak verrassend. Formatt bewijst dat
er nog een toekomst bestaat voor minimale elek-
tronica en dat die toekomst voor een stuk in eigen
land ligt. Warm aanbevolen. (HvdH) & SM

ELFRIEDE - SOUNDDRAWING (TRANSCACOUSTIC RESEARCH) ★★
MEAN MOTION - ETERNAL STRUGGLE MEDITATION ON THE FLAME (SIL-
VER GHOSTS) ★★
KOSMISCHE KEUTERBOEREN - S/T (EAT THE SUN) ★★½
JEWELL/RADDING/WOOLEY - RIFT (SMERALDINA-RIMA) ★★½
ATTAR CUPS - S/T (SLOOW) ★★½
HELLVETE - EEN DUIVELSE ZAK IS NOOIT GEVULD (SLOOW) ★★½
DOLPHINS INTO THE FUTURE - S/T (DREAMTIME TAPED SOUNDS) ★★½
FORMATT - MINOR CURATIONS (PSEUDO ARCANIA) ★★

Agenda

HENRI CHOPIN (foto: Maverick)

29/11 Witte Zaal, Gent

Pauze: Eliane Radigue (fr)

29/11 Vooruit, Gent (23u)

Pauze: Derailroaded

30/11 Vooruit, Gent

Pauze: Volcano The Bear (uk), Noah Howard Quartet (us/uk/fr/b), Climax Golden Twins (us)

30/11 Witte Zaal, Gent (14u)

Pauze: Eliane Radigue lecture

30/11 Vooruit, Gent

Pauze: Desperate Man Blues (18u)

30/11 KC Belgie, Hasselt

Circle (fin)

30/11 Worm, Rotterdam

Acid Mothers Temple (jp) Estradasphere (us)

30/11 Occi, Amsterdam

Sic Alps (us), Mean Motion (nl), In the Eye of Vision (b), Zim Zim Zim (b)

01/12 Vooruit, Gent

PAUZE: Acid Mothers Temple (jp), Soft Circle (us), Sic Alps (us), Howlin' Rain

01/12 Sphinx, Gent

PAUZE filmprogramma: Horroror (samenstelling Floris Vanhoof)

01/12 Worm, Rotterdam

Volcano The Bear (uk), Brocante Sonore (b)

02/12 Worm Rotterdam

Horroror filmprogramma

03/12 Paradiso, Amsterdam

Howlin' Rain (us)

04/12 De Kreun, Kortrijk

Jesu (uk), Fear Falls Burning (uk)

07/12 Helbaard, Den Haag

Axolotl (us), Weyes Bluht (us), Max Noi MAch (us)

07/12 The Pits, Kortrijk

Hellvete (b), Ronin (sing)

08/12 vk*, Brussel

High On Fire (us)

08/12 De Kreun, Kortrijk

Vlas Vegas Labelnight: Vandal X (b), Hitch

(b), Hawai (b), Ansatz Der Machine (b), Amen Ra, Galatasaray (b), Guernica (b)

09/12 KC Belgie, Hasselt

Müm (isl), Seabear (isl)

10/12 AB, Brussel

Thurston Moore (us), Heather Leigh Murray (us/uk), Jos Steen (b)

11/12 Magasin 4, Brussel

Lullabye Arkestra (can) + Stearica (it)

13/12 Recyclart, Brussel

The Ex (nl) & Getatchew Mekuria (eth) + friends, Kill (no), dj Andy Ex

14/12 KC Belgie, Hasselt

Tussle (us)

14/12 4AD, Diksmuide

Sunn O))) (us)

14/12 Scheld'apen, Antwerpen

Lullabye Arkestra (can), Stearica (it), Bektor (b)

14/12 State-X New Forms Festival, Den Haag

met o.a. Aphex Twin (uk), Kiss The Anus of a Black Cat (b), Spires That in the Sunset Rise (us), Mogwai DJ set (uk), Olafur Arnalds (ice)

15/12 Theatre Mercelis, Brussel

Sons libérés w/ Phil Minton (uk), Vervan Weston and the Workestra (uk)

15/12 4AD, Diksmuide

Spires That in the Sunset Rise (us), Alela Diane (us)

15/12 State-X New Forms, Den Haag

met o.a. The Ex & Getatchew Mekuria (nl/eth), Fear Falls Burning (b), James Balckshaw (uk), Sunn O))) (us), Jesu (uk), Silvester Anfang (b)

15/12 Vooruit, Gent

Magyar Posse (fin), Circle (fin), Pan Sonic & Arne DeForce (b)

15/12 Bozar, Brussel

Henri Chopin (fr)

22/12, KC Belgie, Hasselt

i.s.m. Metaphon: Steven Stapleton (uk), Limpe Fuchs (d) & Christoph Heemann (d)

RUIS Colofon

Ruis verschijnt maandelijks, behalve in juli en augustus.

Ruis is een gratis uitgave van (K-RAA-K)³ vzw

OFFICE

(K-RAA-K)³ vzw
c/o Ruis
Heernislaan 81
9000 Gent
Belgium
T/F : +32 92199143
www.kraak.net
ruis@kraak.net

REDACTIE

HOOFDREDACTIE Steve Marreyt
EINDREDACTIE Sara Geens, Elisabeth Cornille
REDACTIE Joeri Bruyninckx, Tommy Denys, Davy De Decker, Bert Dhondt, Dave Driesmans, Bart Gielis, Sarah Kesenne, Hans van der Linden, Han Van den Hoof, Mik Prims
ILLUSTRATIES & FOTOGRAFIE Bram Devens, Olivier Schrauwen, Wouter Smeraldina, Sarah Yu Zeebroek
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Dave Driesmans

GASTILLUSTRATOREN

Mark Delong (CAN) leeft en werkt in Vancouver, maakt collages, videos en schilderijen en hield daar niet eens voor naar het HISK te gaan. Verder niet zoveel over bekend. www.bambi.org.uk
COVER : Matt Lock (US), als je droomt van personages uit Gummo die laserpistolen hebben en in een Italiaanse eighties postapocalyptische Mad Maxrip-off vechten tegen levend geworden Megadethplatenhoezen met behulp van Conan de Barbaar, zijn minderbegaafde broertje Confituurke de Barbaar en twee fluo draken die weer eens de huur niet kunnen betalen en hun school nooit hebben afgemaakt, dan droomde je waarschijnlijk iets dat Matt Lock ooit heeft getekend. www.puffandmagic.com.

ABONNEMENTEN

Een abonnement kost 10 euro in België en 16 euro in Nederland. Een steunabonnement is 25 euro. Dit kan verkregen worden door het bedrag over te schrijven op rekening nummer 737-0200369-10 met mededeling "ruis abo" samen met je adres en het gewenste startnummer.

DISTRIBUTIE

Een actuele lijst van distributiepunten is te vinden op www.kraak.net

DRUK

Ruis wordt gedrukt op gerecycleerd papier en met milieuvriendelijke inkt.

STEUN

Met steun van de talloze vrijwilligers, adverteerders en de Vlaamse Gemeenschap

ETOILES POLAIRES VZW & VOORUIT PRESENTEREN

ETOILES POLAIRES

WO 12 T/M ZA 15.12 - FINSE MUZIEK & MEDIAKUNST

Circle / Jimi Tenor meets Flat Earth Society & Maippi Ketola / Pan Sonic & Arne Deforce
Kimmo Pohjonen & Marita Liulia / Cleaning Women / Pekko Kappi / Uumen (Kimmo Pohjonen & Eric Echampard)
Kuusumun Profeetta / Shogun Kunitoki / Magyar Posse / Aavikko & Samuli Alapuranen / Kusti Vuorinen

Video- en installatieparcours met Juha Valkeapää, Terike Haapoja en Pixelache screening
Placard headphonefestival / FrictiesSalon met Juha Huuskonen (Pixelache)

Finse borrel & hap in het Café, film, Finse platenstand....

INFO & TICKETS: WWW.VOORUIT.BE - T. 09 267 28 28

DeMorgen
een open geest beeft meer

Met de steun van de
Vlaamse regering

Provincie
Oost-Vlaanderen

STAD GENT

MET SPECIALE DANK AAN:

Met de steun van De Vlaamse Regering, LUSES, ESEK.

i.s.m. FIMIC, the Finnish Cultural Institute, Ministry for Foreign Affairs of Finland, Department for Communication and Culture, Embassy of Finland-Brussels.